

תלמודו בידו

דף סה עמוד א

- א** [מדוע אשה שמתו בעליה אסורה להינשא ?
- ב** [אלו דינים יש לאשה שקבעה וסת, וכיצד הוסת נעקרת ?
- ג** [התגרשה פעמיים משום שלא ילדה, ונישאה לשלישי ולא ילדה והתגרשה. האם יש לה כתובה ?
- ד** [באופן הנ"ל, מה הדין אם נישאה לבעל רביעי וילדה, האם יש לה כתובה מן השלישי ?
- ה** [הוא טוען שאינה יולדת מפני שהיא עקרה, והיא טוענת שהוא אינו יורה כחץ, מי נאמן ?

- א** [רב אשי: מזלה גורם, שנגזר עליה לחיות בעוני ולכן בעליה מתים. רב הונא: מעיין גורם, שגורמת למי שבא עליה לחלות. נפקא מינה:
1. מת בעלה לאחר האירוסין, אין לתלות במעיין שגרם, אך אפשר שמזלה גרם.
2. נפל בעלה מעץ ומת, אין לתלות במעיין שגרם, אך אפשר שמזלה גרם.
- ב** [קבעה וסת: ראתה דם ביום הוסת, טמאה מכאן ולהבא ואין חוששים שראתה קודם. הגיע זמן וסתה ולא בדקה הרי היא טמאה, שאורח בזמנו בא. נעקרת: לאחר שקבעה וסת, אם לא ראתה דם בזמן וסתה, הוסת נעקרת.
- ג** [אין לה כתובה מן השלישי, לפי שהוחזקה כעקרה. אך שני בעליה הראשונים אינם יכולים לתבוע דמי הכתובה ששילמו לה, בטענה שהתברר למפרע שבגללה לא ילדה. שאפשר שבהיותה נשואה להם לא ילדה בגללם, ורק אצל השלישי נעקרה.
- ד** [אין לה כתובה מן השלישי. שאפשר שהכריאה לאחר שנתגרשה ממנו. ואין אומרים שעתה התברר שמעולם לא היתה עקרה, ומגיעה לה כתובה. שאם כן השלישי יטען שגירשה בטעות על דעת שהיא עקרה ויתבטל הגט, ובניה מהרביעי ממזרים.
- ה** [היא נאמנת (ויש לה כתובה), שהיא זו היכולה לחוש אם הוא יורה כחץ, והוא אינו מרגיש.